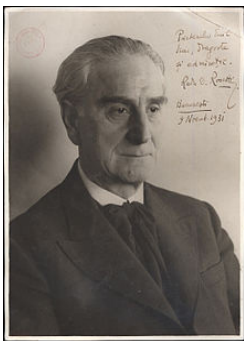

**RADU R. ROSETTI
(1877- 1949)**

ARIADNA MUSTEAȚĂ

Născut în Căiuți, Bacău, fiul renumitului politician, cronicar, geneolog Radu Rosetti (1853–1926) în memoria caruia biblioteca din ținutul Onești îi poartă numele.

După terminarea cursului primar la școala din comuna natală Radu R. Rosetti își continuă studiile la Liceul Național din Iași, urmează apoi cursul pregătitor pentru Școala de poduri și șosele, în 1899 este absolvent al Școlii Militare de artilerie și geniu, iar în 1906 al Școlii superioare de Război. S-a căsătorit la 26 aprilie 1907 cu Ioana Știrbey. În timpul celor șapte ani de căsătorie, soții Rosetti au avut patru copii: Ileana, Radu, Ioana și Elisabeta. Ioana Știrbey a murit, în vîrstă

de numai 29 de ani, la nașterea celui de-al patrulea copil.

În perioada interbelică participă la primul război mondial îndeplinind diverse funcții militare: șef al Biroului Operații din cadrul Marelui Cartier General, ofițer de Stat Major și apoi comandant al Regimentului 47 / 72 Infanterie; În 1917 este rănit în lupta de la Răzoare. Pentru faptele sale eroice fiind decorat prin decret regal cu cea mai înaltă distincție militară, „Ordinul Mihai Viteazul”, clasa a III-a. După război este numit atașat militar la Londra, apoi comandant de brigadă și, ulterior, director al Cursurilor de pregătire pentru ofițerii superiori. În 1924 este înaintat la gradul de general.

Practician și teoretician reputat, autor al unor studii de istorie și teorie militară de incontestabilă importanță, președinte al Consiliului de Conducere al Muzeului Militar Național (1924–1931), muzeu pentru înființarea căruia militase încă din 1914, a inițiat săpături arheologice la „vechile cetăți” Soroca (1928), Cetatea Albă, Turnu Severin și Țețina (1929)

În 1927, Radu R. Rosetti a fost ales membru corespondent, iar în 1935 membru titular al Academiei Române. Cu această ocazie a prezentat discursul de recepție cu titlul *Gînduri despre vitejie în trecutul românesc*¹. Între anii 1931-1940 și 1944-1947 a condus **Biblioteca Academiei Române** Continuator al liniei profesionale imprimate de Ioan Bianu, susține demersul de lectură și cercetare academic. Publică, în timpul directoriului său, normativul biblioteconomic Instrucțiuni provizorii pentru funcționarea serviciilor Bibliotecii Academiei Române (1940), alcătuit în timp de bibliotecarii instituției și studiul Bibliotecii naționale. Paris, Londra, Washington, Moscova, Academia Română (1947).

Considerat drept cel mai important cercetător al istoriei militare a poporului român, om de o aleasă cultură, generalul academician Radu R. Rosetti, care pe parcursul întregii sale vieți a detestat totalitarismul, a fost determinat să accepte în 1941 funcția de Ministru al Educației Naționale, Cultelor și Artelor în guvernul Ion Antonescu, în perioada 27 ianuarie 1941 - 11 noiembrie 1941, motiv pentru care, în 1949 a fost arestat din ordinul unui Tribunal al poporului, care l-a condamnat la doi ani de închisoare, sfîrșindu-și zilele în închisoarea Văcărești, la vârsta de 72 de ani, la 2 iunie 1949.

În memoria generalului român la Onești o stradă a fost denumită *Radu R. Rosetti*.